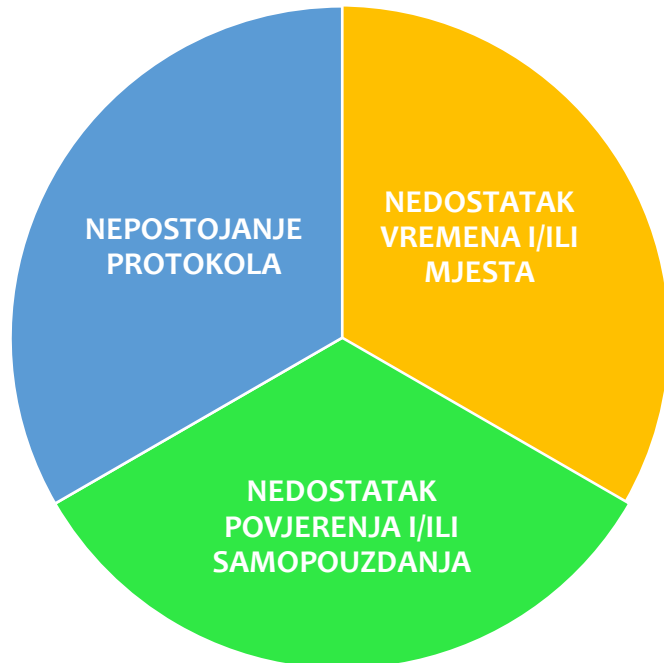

PRVO NAČELO:

STRUČNJACI UKLJUČENI U RAD S DJETETOM (I OBITELJI) MORAJU MEĐUSOBNO KOMUNICIRATI I SURADIVATI

TAC (TEAM AROUND THE CHILD) pristup – TIM OKO DJETETA

ZAŠTO NEMA SURADNJE?

ŠTO DONOSI TAC PRISTUP?

-
- A vertical list of six horizontal bars, each with a hand icon pointing to the right. The bars are colored in a gradient from yellow at the top to blue at the bottom. Each bar contains a benefit of the TAC approach.
- ODNOSI POŠTOVANJA I POVJERENJA
 - SMIRENI, MOTIVIRANI RODITELJI
 - DIJELJENJE OPAŽANJA O DJETETU
 - DIJELJENJE CILJEVA I PLANOVA
 - UKLANJANJE VIŠESTRUKIH INTERVENCIJA I KONTRADIKTORNIH TRETMANA
 - ZAJEDNIČKA MISIJA

Prvo načelo: Kad nekoliko stručnjaka pruža podršku istom djetetu, nužno je da oni međusobno komuniciraju. Na taj način moguće je dijeljenje pojedinačnih opažanja i usklađivanje postupaka koje koriste kako bi potaknuli djetetovo učenje i razvoj.

Premda je ovo „očito“, ne smijemo zaboraviti pitati roditelje surađuju li stručnjaci koji se bave njihovim djetetom. Prema mojem iskustvu, često nedostaje komunikacije između stručnjaka i sektora što rezultira zbunjenošću roditelja (često dobivaju kontradiktorne informacije) i nepovezanim pristupima djetetu koji nerijetko ne funkcioniraju međusobno.

Trebamo li istražiti ovakve situacije? U svakom slučaju bi bilo dobro istražiti nepovoljne utjecaje koje nedostatak komunikacije ima na dijete, roditelje i obitelji. Ne mogu zamisliti istraživanje koje će donijeti zaključak da je nedostatak komunikacije dobar!

Ako stručnjaci međusobno ne komuniciraju, vjerojatno za to postoje razlozi. Ako ste i sami stručnjak, vjerojatno vam je puno razloga palo na pamet. Ako ste roditelj ili član obitelji, vjerojatno imate svoj uvid u situaciju. Evo nekoliko razloga koji meni padaju na pamet:

Nema pravila ili protokola: Premda stručnjaci-praktičari osjećaju potrebu za komunikacijom i međusobnom suradnjom, ne postoje protokoli za postupanje. To može biti slučaj unutar iste ustanove ili među sektorima. Razlog zašto nema internih protokola najvjerojatnije leži u činjenici da nema multidisciplinarnih i međusektorskih protokola. To je glavna problemska situacija kojom se TAC želi baviti.

Nedostatak vremena ili mjesta: Dvostruko djelovanje („dupliciranje usluga“), zbunjenost i kaos mogu nastati zbog nedostatka suradnje i komunikacije, pri čemu se uzalud troši dragocjeno vrijeme svih dionika. U sustavu TAC manje se vremena troši na pisanje izvještaja koje nitko neće čitati, a više na odluku koliko je stručnjaka potrebno djetetu u istom trenutku te na posljedično smanjivanje broja tretmana. Međustručnjačka komunikacija može biti uživo ili *online*. TAC ne zahtijeva sastanke u izdvojenom prostoru ili vremenu. Obitelj može biti u potpunosti uključena (prema mojem iskustvu, *online* komunikacija je efikasna nakon što je započela uživo).

Nedostatak povjerenja i samopouzdanja: Stručnjaci su ljudska bića sa svojim emocijama i stavovima koje unose i u svakodnevni rad s drugima. To je u potpunosti normalno. Obitelji djece s razvojnim rizicima i/ili teškoćama s kojima se svakodnevno susreću mogu biti vrlo izazovne, budući da ne postoje brzi odgovori i kratkoročna rješenja. Često radimo u neizvjesnosti, što nas čini posebno vulnerabilnima u komunikaciji s drugim stručnjacima. Pitam se odnosi li se to samo na manje iskusne stručnjake. TAC sustav pruža vrijeme i potporu nužnu za razvoj samopouzdanja, povjerenja i poštovanja.

Kad ljudi koji čine tim oko djeteta razgovaraju međusobno, što se postiže? Popis je sljedeći:

- započinju odnose pune poštovanja i povjerenja jedni u druge
- anksiozni roditelji će postati smireniji kad znaju da postoji komunikacija
- dijelit će se opažanja o djetetu
- dijelit će se ciljevi i planovi tretmana koje svaki stručnjak ima za dijete (za njegov razvoj i učenje)
- uklonit će se višestruke intervencije („dupliciranje usluga“) ili međusobno kontradiktorni tretmani
- imat će zajedničku misiju

Kao što vidite nema ništa neobično, neprofesionalno ili revolucionarno u prvom načelu. Ali je vrlo teško navedeno postići u Ujedinjenom Kraljevstvu, ali i drugim državama u kojima radim. Odvojenost je duboko ukorijenjena. **Kakva je situacija kod vas? Postoji li učinkovita komunikacija između stručnjaka? Ako ne, zašto ne postoji? Koje su prepreke? Do kojih teškoća dovodi nedostatak komunikacije među stručnjacima kod djece, kod obitelji, ali i kod stručnjaka?**

Komentari su dobrodošli!